

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**DE VITA || ET MORIBVS IGNA-||TII LOIOLAE,|| QVI
SOCIETATEM IESV || fundauit, Libri III.|| Auctore Ioanne
Petro Maffeo, pres-||bytero Societatis eiusdem.|| Ex
auctoritate superiorum.||**

Maffei, Giovanni Pietro

Köln, 1585

VD16 M 110

Ignatius plebi fame periclitanti succurrit. Cap. XI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68259)

dine excitaretur è somno mirè defatigatus, membrisque omnibus dolens. continuoq; rem omnem Iacobo Laini patefaciebat eiusdē cubiculi socio. Hæc igitur fuere nostris hominib⁹ Pōtificiæ missionis initia : Patresque in varia deinceps loca profecti, maiorem in modum aucta Societate, institutisque supplementi causa, tota ferme Europa collegijs, domibusve, res eas Deo duce atque adiutore gessere, quæ proprio, & quidē iusto volumine ipsæ per se ad enarrandum indigeant,

Ignatius plebi fame periclitanti succurrit.
Cap. XI.

NEque vero Ignatio & cæteris, qui remanserant Romæ, negotium defuit. Erat annus à Virginis partu M. D. XXXVIII. insignis annonæ caritate, ac per hyemem præcipue tanta frugum inopia, vt passim iacentes in publico pauperes frigore fameque confecti, miserandum in modum exspirarent. Quo spectaculo commotus Ignatius, tantæ calamitati sibi omni ope subueniendum putauit. Iamq; è Garzonij

N s zonij

zonij villa, cum suis in Urbis frequen-
tiora loca migrauerat, laxiore sibi ab a-
micis domo conducta, ad circum Fla-
minium, in ea regione, quæ sancti An-
geli ad forum Piscariū hodie dicitur.
In eius igitur domus ampla cœnatio-
ne fœno stragulisque dispositis, & in
pauperum alimenta eleemosynis vni-
diq; corrogatis, in omnes partes dimi-
sit, qui in id hospitium, vt quemq; peri-
clitatem extrema inopia inuenissent,
vel inter manus, prout res ferret, vel ge-
statoria sella deueherent. Cum strenue
curaretur, adhibitis etiam vbi opus es-
set, adiutoribus baiulisq;, breui nume-
rus decumbentium ad quadringentos
ascendit. Hic verò, eodem Ignatio præ-
fide ac duce, Patrum fratrumque seclæ
caritas ac virtus exercuit. Diluculo
quotidie lintcati omnes ad imperia ac-
cipienda præsto aderant. Inde ad sua
quisq; officia discurrere sine vlla per-
turbatione vel tumultu; alij recens il-
latos pauperes clementer exuere, & ca-
lida elutis corporum sordibus in lectu-
lo collocare; alij assidere languētibus,
eosdemque amicissimis cōsolari ver-

bis.

bis. hi cibos aut domi excoquere dili-
 genter, aut aliunde missos instruere; il-
 li fercula inferre, & longa inedia pro-
 pemodum enectis pretiosa instillare li-
 quamina. hi cubilia sternere, illi scopis
 pauimenta purgare: denique certatim
 omnes munere suo ita fungi, vt præcla-
 re testarentur, in minimis illis agnosce-
 re se Regem regum & dominum do-
 minantium. neque vero corpora solū
 egentium, sed animi quoque eadem
 opera curabantur. Plurimi quippe ru-
 des, Christianæ doctrinæ præceptis
 probe instituti, multi à turpi quæstu,
 fraudibusq; deterriti, & quod caput est,
 sacra omnes confessione expiati, ac pa-
 ne cælesti lōgo interuallo refecti sunt.
 Deinde vt aliqui conualuerant, succe-
 dentibus inuicem alijs, cum tegu-
 mentis ad frigus arcendum, & certo
 pecuniæ subsidio dimittebantur. Ea
 res per Urbem vulgata, magnam popu-
 li beneuolentiam conciliauit Ignatio.
 atque ad eam Christianæ humilitatis
 caritatisq; officinam visendam inter-
 diu promiscua turba, noctu vero etiā
 viri principes ventitabant: ac tāta fuit

fuit exempli vis, vt quidam, cum praesentes nō suppetent sibi nummi, depositis illico in vsus pauperum vestimentis domum seminudi reuerterint. Alij etiam sancta æmulatione incitati, eiusdem conditionis homines, quorum nō deerat passim copia, hospitio susceptos benigne curarūt. Multi praeterea proceres, in gloriosi operis perfectionem, Ignatio pecuniae summam vltro detulere non leuem. Qua in re Margaritæ Austriacæ Caroli V. filia, Octauio Farnesio nuptæ, Placentinorum & Parmensium hodie Duci, pietas ac beneficentia vel in primis enituit. Atque eius pecuniae, cum Ignatius intelligeret, se vel maxima eorum qui contulerant voluntate, partem aliquam in suas & suorum necessitates erogare posse; tamen tanta fuit religione vir, vt ne obolum quidem, nisi in externorum pauperum commoda, insumperit, relatis in codicem accurate nominibus, vt omnium prorsus ratio constaret. Atque hūc maxime in modum labor ad exactam vsque hyemem secūda ciuitatis admurmuratione perductus.

ctus. ac vere demum ineunte, frumenta partim ab ijs qui suppresserant, sponte prolata; partim à magistratibus aliunde conuecta sunt. Ea re non mediocriter annona laxauit; grauique perfuncta periculo plebs, Deo adiuuante, ad solitos quæstus & opificia redijt.

*Confirmatur à Pontifice Maximo Societas.
Cap. XII.*

INterea, cum ad Ignatium studio religionis aliqui subinde se adiungerent; nequaquam immemor ille, quod ad Societatem confirmandam attinebat, negotij paulo ante suscepti; quidquid à publicis occupationibus otij datum est, in eam ipsam rem diligentissime contulit. ac primum totius instituti formulam (fufius postea explicandam) ad certa capita dilucide redegit, ac breuiter, deinde nactus opportunitatem, quòd Pontifex Maximus per autumnum ferias è turba negotijsq; Tibur sese receperat; eam formulam auctoritate Apostolica sancendam eidem Pontifici suppliciter obtulit per Gasparem Contarenum Cardinalem, de quo supra

pra